

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 3 sierpnia 2018 r. K. B. działająca w imieniu małoletniego powoda M. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. B. alimentów w kwocie po 650 złotych miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia powództwa. Wniosła również o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda zaległych alimentów w łącznej kwocie 1 841,67 złotych tj. za okres od 6 kwietnia 2018 r. do 2 sierpnia 2018 r.

Na rozprawie pozwany M. B. uznał powództwo częściowo tj. do kwoty po 500 złotych alimentów. Wniósł o zakończenie postępowania zawarciem ugody na niniejszą kwotę, poczynając od dnia wniesienia powództwa. Ugoda ta miałaby czynić zadość powyższemu roszczeniu małoletniego powoda.

Przedstawicielka małoletniego powoda K. B. wyraziła zgodę na zaproponowaną ugodę.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Natomiast w oparciu o art. 203 § 4 kpc w zw. z art 223 § 2 kpc sąd może uznać za niedopuszczalne zawarcie ugody tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że jest ona sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Mając na uwadze, iż strony zawarły ugodę, a jej treść nie była sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzała do obejścia prawa, Sąd umorzył postępowanie. Zbędne było bowiem wydanie orzeczenia merytorycznego rozstrzygającego spór ze względu na umowne uregulowanie przez strony stosunku prawnego stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 104 kpc koszty procesu, w którym zawarto ugodę, znosi się wzajemnie, jeżeli strony nie postanowiły inaczej. Biorąc pod uwagę, iż strony nie postanowiły inaczej Sąd orzekł o wzajemnym zniesieniu kosztów procesu.

W związku z tym, iż pozwany obecnie nie pracuje, a wcześniej utrzymywał się z prac dorywczych, Sąd nie nałożył na niego obowiązku poniesienia nie uiszczonych kosztów sądowych.